

vergadering **C170 – BIN11**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 20 maart 2012

INHOUD

Gedachtewisseling met de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het actieplan jeugdverblijven	
Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de uitvoering van het actieplan over jeugdverblijfscentra	
- 853 (2011-2012)	3
Bijlage	11

■

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder

Gedachtewisseling met de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het actieplan jeugdverblijven

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de uitvoering van het actieplan over jeugdverblijfscentra - 853 (2011-2012)

De voorzitter: Op de agenda staat de gedachtewisseling met minister Bourgeois over het actieplan jeugdverblijven, met daaraan gekoppeld de vraag om uitleg van de heer Mahassine over de uitvoering van het actieplan over jeugdverblijfscentra.

Minister Bourgeois heeft het woord voor een toelichting.

De heer Geert Bourgeois: Op 24 mei 2006 werd in het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie aangenomen betreffende het voortbestaan van kampplaatsen. Via deze resolutie vroeg het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering om een rondetafel te organiseren met alle betrokken actoren, gemeenten, provincies, administraties en ministers bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, Jeugd, Toerisme, Leefmilieu, Landbouw en Platteland, om een toekomstgerichte visie op kampplaatsen te ontwikkelen.

Deze rondetafelconferentie vond plaats op 2 juli 2007 en leidde tot de oprichting van de Taskforce Jeugdverblijven. Deze taskforce bestaat uit vertegenwoordigers van de kabinetten van de Vlaamse Regering en administraties (Jeugd, Toerisme, Natuur en Bos, Ruimtelijke Ordening en Landbouw), de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP), de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG), de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten (VVDJ), Steunpunt Jeugd en het Centrum voor Jeugdtoerisme (CJT) en wordt voorgezeten door het kabinet van de minister van Toerisme. Deze taskforce heeft tot doel een integrale aanpak uit te werken betreffende alle mogelijke problemen waarmee de jeugdverblijven vandaag geconfronteerd worden. Daarnaast wordt er ook een afwegingskader voor de zonevreemde jeugdverblijven uitgewerkt. Het afwegingskader moet de toekomstperspectieven voor de verschillende jeugdverblijfscentra vastleggen.

Een eerste belangrijke stap om het afwegingskader te maken was het opstellen van een inventaris van alle bestaande jeugdverblijven. Toerisme Vlaanderen heeft begin 2008 het initiatief genomen om die inventarisatie van de bestaande jeugdverblijfscentra op te maken. De inventaris werd gemaakt aan de hand van een bevraging van de gemeenten over de lokale situatie. Niet alle gegevens werden onmiddellijk aan Toerisme Vlaanderen bezorgd. Toerisme Vlaanderen heeft ook elk jeugdverblijf bezocht om een goed zicht te krijgen op de feitelijke situatie, op de juridische en planningscontext. Het resultaat geef ik hier schematisch weer.

Links in het schema ziet u het aantal jeugdverblijven dat in orde was met de stedenbouwkundige vergunning. Rechts staan degene die niet orde waren. Telkens is er een onderverdeling in zone-eigen, zonevreemd en gedeeltelijk zonevreemd. Een minderheid was in orde met de stedenbouwkundige vergunning, namelijk 44 procent: 24 procent zone-eigen, 19 procent zonevreemd en 1 procent gedeeltelijk zonevreemd. Van de jeugdverblijven die niet in orde waren – in totaal 56 procent –, was 31 procent zone-eigen, 20 procent zonevreemd en 5 procent gedeeltelijk zonevreemd. Meteen ziet u het probleem dat eigenlijk al jaren bekend is in de sector en een hinderpaal is voor investeringen, aanpassingen en het verkrijgen van vergunningen: heel veel verblijven zijn zonevreemd en niet vergund.

Op basis van deze inventaris heeft de taskforce een actieplan jeugdverblijfscentra opgesteld met onder meer een overzicht van de huidige bedreigingen voor de jeugdverblijfscentra en een aantal acties die hierop kunnen inspelen. In april 2009 werd dit actieplan voorgelegd aan de

Vlaamse Regering en bezorgd aan het Vlaams Parlement. In het Vlaamse regeerakkoord 2009-2014 is opgenomen dat de Taskforce Jeugdverblijven zoekt naar passende oplossingen voor de zonevreemde jeugdverblijven.

Na de heropstart van de taskforce in januari 2010 is dat geconcretiseerd in een verdere verfijning van het actieplan en een prioritering van nog op te starten acties. In juli 2010 keurde de Vlaamse Regering het actieplan en het addendum goed. Dat addendum werd ook aan het Vlaams Parlement bezorgd.

De uitvoering van het actieplan houdt in dat gemeenten gestimuleerd worden om meer aandacht te hebben voor jeugdverblijfstoerisme in hun beleid. Er werd een visienota jeugdtoerisme 'Kom uit je tent' opgemaakt, die verspreid werd bij alle gemeenten en werd toegelicht op provinciale VVJ-bijeenkomsten. Er werd ook een onderdeel jeugdtoerisme opgenomen in het handboek 'lokaal jeugdbeleid' dat gericht is op alle gemeenten, jeugddiensten enzovoort. Thema's die aan bod komen zijn: algemene informatie en positionering van het jeugdtoerisme in het maatschappelijk werkveld; ruimtelijke problematiek van de jeugdverblijven en mogelijke oplossingen hiervoor; hoe jeugdverblijfscentra beter integreren in de omgeving; de afvalproblematiek bij jeugdverblijven.

Hoe is er gewerkt aan meer rechtszekerheid voor jeugdverblijven in relatie tot de regelgeving ruimtelijke ordening? Er bleek dat een functiewijziging noodzakelijk kan zijn voor het gebruik van een jeugdlokaal als jeugdverblijf. Vrijstelling van vergunning voor een tijdelijke handeling is zeer belangrijk. Als het jeugdverblijf voor minder dan negentig dagen gebruikt wordt, dan is er een vrijstelling van vergunningsplicht. Het is belangrijk dat men dat op het terrein weet. Ik geef u straks de cijfers van het aantal huidige jeugdverblijven dat nu aan de wetgeving geconformeerd is. Een niet-onbelangrijk deel heeft betrekking op de jeugdverblijven die maar tijdelijk gebruikt worden en die in afwijking van de ruimtelijke bestemming gebruikt mogen worden.

Het was belangrijk hierover uitgebreid te communiceren ten aanzien van de jeugdsector en de diensten Ruimtelijke Ordening. De mogelijkheid tot beperkt uitbreiden van zonevreemde jeugdverblijven door wijziging van de Vlaamse Codex en het aspect recreatief medegebruik is daarbij aan bod gekomen. In juni 2008 heeft de minister van Ruimtelijke Ordening hierover een boekje verspreid in de jeugdsector: 'Ruimtelijke ordening en jeugdverblijven - wegwijz in de regelgeving'. Daarin gaf de administratie Ruimtelijke Ordening duiding aan de uitbaters van jeugdverblijven, aan de sector, over de vigerende regels en hoe men tot een vergund en aan de bestaande decreetgeving conform jeugdverblijf kan komen.

Ik kom aan het onderdeel begeleiden van de jeugdverblijven om zich te conformeren aan de stedenbouwkundige vergunningen. Jeugdverblijven worden gericht aangeschreven teneinde zich in orde te stellen met hun stedenbouwkundige vergunningen. Er is vooreerst de categorie vergunningenregister 'vermoedelijk vergund'. Dat zijn de jeugdverblijven die dateren van voor de inwerkingtreding van de wet op stedenbouw. Ze worden geacht vergund te zijn. Daar zijn vaak geen vergunningsdocumenten van. Als men kan bewijzen dat constructies gebouwd zijn voor 1962, worden ze geacht vergund te zijn. Dat geldt algemeen. Constructies waarvan je kunt bewijzen dat ze na 1962 en vóór de inwerkingtreding van het eerste gewestplan werden gebouwd, worden ook geacht vergund te zijn.

Dan kom ik tot de tijdelijke gebruikswijziging, als een tijdelijk vergunde handeling. Als een jeugdverblijf maximum negentig dagen - niet de nachten - per jaar verhuurd wordt, moet de functie als dusdanig niet vergund worden, maar is conform de wetgeving Ruimtelijke Ordening een tijdelijke gebruikswijziging mogelijk. In het jargon spreekt men van een tijdelijk vergunde handeling. Die verhuur als jeugdverblijfscentrum is conform de wetgeving. Daar is geen ruimtelijkeorderingsvergunning voor nodig.

Dan is er het regularisatiedossier of de vergunning voor 'zonevreemde functiewijziging'. Tot nu toe hebben we vier categorieën: jeugdverblijven gebouwd voor de wet van 1962, gebouwd na het van kracht worden van de wet van 1962 en voor het van kracht worden van het gewestplan, ten derde de categorie die maximum negentig dagen verhuurd wordt, en ten vierde de zonevreemde. In die laatste categorie gaat het meerbepaald om verblijven gelegen in een agrarisch gebied. Dan kan een regularisatiedossier worden ingediend om zich in orde te brengen met de stedenbouwkundige vergunning. Dat leidt telkens tot een beoordeling punt per punt. Is het zonevreemd of zone-eigen, dat kan vergund worden of niet? Een verblijf waarvoor een vergunning mogelijk geweest was maar die niet aangevraagd werd, kan alsnog een regularisatie aanvragen. Wie er niet voor in aanmerking kwam, kan natuurlijk niet post factum een vergunning krijgen.

Het actieplan jeugdverblijfscentra is ook toegelicht op provinciale atria, in Antwerpen, Oost- en West-Vlaanderen. Vlaams-Brabant kwam aan bod in het voorjaar 2011 op 15 mei en Limburg pas in het najaar.

Na bekendmaking van de vigerende regels en de mogelijkheden om zich te conformeren aan de wetgeving is er een update gemaakt van de inventaris van de zonevreemde jeugdverblijven. Men komt tot 70 procent in orde met de stedenbouwkundige vergunning. Bij de eerste inventaris was dat 44 procent. Volgens de laatste update van de inventaris van de zonevreemde jeugdverblijven zijn er nog 230 zonevreemde jeugdverblijven. Dat is 42 procent van het totaal aantal jeugdverblijven. Daarnaast zijn er nog 159 jeugdverblijven – 29 procent – niet in orde met hun stedenbouwkundige vergunning.

Er werd dus werk gemaakt van de aanpassing van de regelgeving ruimtelijke ordening, met name van het verduidelijken van de wetgeving. Door de verduidelijking over de tijdelijke functiewijziging zijn er 96 jeugdverblijven extra in orde met hun stedenbouwkundige vergunning. Intussen zijn er ook al voor een aantal jeugdverblijven gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt. Hierdoor zijn er een 15-tal jeugdverblijven zone-eigen geworden.

Er is met de taskforce beslist om een afwegingskader te maken voor zonevreemde jeugdverblijven. Eerst en vooral moeten de problemen gedetecteerd worden en de mate van integratie nagegaan worden van de jeugdverblijven die liggen in Vlaams Ecologisch Netwerk of Speciale Beschermingszones (VEN/SBZ). De eerste resultaten laten toe om een Vlaams afwegingskader te maken voor jeugdverblijven die zijn gelegen binnen SBZ, VEN of de perimeter van het Duinendecreet met een passende beoordeling: wat kan het kader zijn om al dan niet te beslissen een ruimtelijk plan te maken dat toelaat de jeugdverblijven te regulariseren? U begrijpt dat dit een delicaat aangelegenheid is in VEN- of SBZ-gebieden of de perimeter van het Duinendecreet dan in een landbouwgebied.

Ook op provinciaal vlak wordt een afwegingskader gemaakt voor bestaande en nieuwe jeugdverblijven voor de opmaak van de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen (PRUP's). De provincie Oost-Vlaanderen heeft reeds een afwegingskader gemaakt.

Wat het Vlaamse niveau betreft werd een afwegingskader opgemaakt en voorgelegd op de taskforce van december 2011. Daarover is al een interkabinettenwerkgroep geweest. Hierbij kwamen een aantal vragen naar voren. Ik heb een brief naar collega Schauvliege gestuurd met de vraag of zij akkoord kan gaan met de voorgestelde aanzet tot afwegingskader en wie er verantwoordelijk is voor de opmaak van de passende beoordeling van de voortoets. Met dit voorgestelde ruimtelijke afwegingskader willen we alle jeugdverblijven die in of in de omgeving van een SBZ, VEN of de perimeter van het Duinendecreet gelegen zijn op Vlaams niveau bekijken en onderzoeken. Het is een algemeen afwegingskader. Hoe beoordeel je dat? Kan daar regularisatie gebeuren en zo ja, welke criteria spelen er dan? Het is een afwegingskader dat kan leiden tot het maken van Vlaamse ruimtelijke uitvoeringsplannen die ertoe kunnen leiden dat die delicaat gelegen zonevreemde jeugdverblijven geregulariseerd worden.

Ik wil erop wijzen dat 44 jeugdverblijven in een speciale beschermingszone – Vogel- of Habitatrichtlijngebied – liggen. Daarvan zijn er 34 zonevreemd en 10 zone-eigen. Dat is meteen op ruimtelijk vlak de moeilijkste knoop die doorgemaakt moet worden. Eerst was er de inventarisatie en de consensus daarover, de categorieën gebouwd voor 1962, tussen 1962 en het ruimtelijk plan, de tijdelijke jeugdverblijven, de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die al zonevreemde verblijven geregulariseerd hebben. De meest delicate dossiers, die 44, liggen op Vlaams niveau. Nu zitten we in een fase van het algemeen afwegingskader om toe te laten ruimtelijke plannen op te maken. Ik wacht daar op het antwoord van collega Schauvliege.

Een ander punt dat de taskforce behandeld heeft, is dat het aanbod voldoende gevarieerd moet blijven en inspelen op de behoeften van het jeugdtoerisme. Een studie over de noden van de jeugdgroepen, jeugdverblijven, de omgeving ervan, werd uitgevoerd door het Steunpunt Jeugd en CJT. Dat heeft geleid tot een wijziging van het decreet op de jeugdverblijfscentra inzake de effecten van het stimuleringsbeleid voor centra type A en B. Dat decreet valt onder de bevoegdheid van minister Smet. De Vlaamse Regering verleende haar tweede principiële goedkeuring op 2 maart 2012 aan het voorontwerp van decreet over de subsidiëring van hostels, jeugdverblijfscentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme. Het voorontwerp van decreet is nu voor advies aan de Raad van State voorgelegd. In essentie komt het stimuleringsbeleid erop neer dat er voor de centra van het type A/B geen forfaitaire subsidiëring meer komt. Voorheen was er een forfaitaire subsidie van 1000 euro. In de plaats komt een werkingssubsidie op basis van de overnachtingscijfers jeugd, in dit geval min-30-jarigen. Centra van het type A en B zullen voortaan respectievelijk maximum 2000 en 3000 euro werkingssubsidies kunnen halen. Het stimulerende van de nieuwe regeling zou zijn dat hoe meer overnachtingen gehaald worden, hoe meer werkingssubsidies ze binnenkrijgen.

De studie over de noden van jeugdgroepen heeft een aantal belangrijke conclusies opgeleverd. Bij een jeugdverblijf is de omgeving even belangrijk als het gebouw. Men kan een prachtig, goed ingericht, kwaliteitsvol gebouw hebben, maar de omgeving kan een storend element zijn als ze niet stimulerend is. Er is de krimpende schoolmarkt voor de jeugdverblijven gelet op de maximumfactuur. En er is een tekort aan grote kampplaatsen tijdens de zomer. Dat zijn enkele van de belangrijke conclusies van die studie.

Verder is er aan sensibilisatie gedaan. CJT sensibiliseert uitbaters rond omgevingshinder. Dat was ook een van de punten uit de resolutie van het Vlaams Parlement. Er is daarover ook een artikel verschenen in Huiswerk, het maandblad dat in de gehele sector verspreid wordt. Iedereen heeft kennis kunnen krijgen van de raadgevingen op dat vlak. Anderzijds heeft Steunpunt Jeugd de jeugdgroepen gesensibiliseerd en is er in de zomer van 2011 een kampencampagne geweest met betrekking tot omgevingshinder gericht op lokale groepen. De titel van de boodschap is: Toon respect op kamp.

Ik kom verder tot afspraken voor specifieke problemen. Dat gaat over de kampvuurplaatsen en het spelen of verblijven in bossen of reservaten. Voor het organiseren van een kampvuur zijn diverse bepalingen van toepassing. Er is de VLAREM-wetgeving, het Bosdecreet, het Natuurdecreet en het federale veldwetboek. De regelgeving zit nu dus verdeeld over diverse niveaus. Er kunnen ook nog politieverordeningen zijn, gemeentelijke administratieve sancties en gemeentelijke bouwverordeningen. Daar kan er een verschil zijn van gemeente tot gemeente. De vraag is: kan daar wat duidelijkheid geschapen worden, kan er wat uniformiteit in komen? We moeten proberen – en dat doet de taskforce – tot een voorstel te komen dat orde schept in die veelheid van reglementen en dat ertoe leidt dat op een rechtszekere manier, met respect voor een aantal andere factoren, kampvuren gemaakt kunnen worden. Dat behoort toch tot de essentie van de kampen van onze jeugdgroepen.

Daarnaast is er het toegankelijkheidsprobleem in bossen en natuurreservaten. Men zit daar op het domein van het medegebruik. Er zijn andere activiteiten waarmee men in een

spanningsveld komt, zegt het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB). Men denkt dan aan mountainbike, paardrijden, cyclocross, paintball, lasergames enzovoort. Niet alleen jeugdverblijfsactiviteiten kunnen botsen met de bestemmingen van natuur en bos. Er is op dit ogenblik nog geen afbakening gebeurd van zones voor recreatie en spel. De taskforce zal dit nu opnemen om tot een voorstel te komen of een afwegingskader, dat dan desgevallend omgezet wordt in regelgeving door collega Schauvliege.

Er wordt gewerkt aan de betere bekendmaking van het bestaande aanbod jeugdverblijven en het promoten van de jeugdverblijven. Daarbij wordt actief gezocht naar nieuwe jeugd doelgroepen. Met de website Vlaanderen Vakantieland worden de jeugdherbergen en de jeugdverblijfcentra type C gepromoot. In het buitenland worden de jeugdverblijfcentra type C en de jeugdherbergen gepromoot door de buitenlandkantoren van Toerisme Vlaanderen in de Verenigde Staten, omdat men daar specifiek belang stelt in die manier van groepsreizen. Er is de website www.jeugdverblijven.be, die gelanceerd is in 2007 door CJT, met ondersteuning van de Afdeling Jeugd en Toerisme Vlaanderen. De bezoekersaantallen nemen jaar na jaar toe ten gevolge van de gecoördineerde acties en het feit dat het aanbod kwalitatief beter wordt, mede door de 'reguralisaties'. Die laten toe om investeringen te doen voor meer kwaliteit, veiligheid en aantrekkelijkheid. Daarmee doorbreekt men de kwadratuur van de cirkel.

Een laatste punt gaat over de zogenaamde kampenregulitis. Dat gaat bijvoorbeeld over de administratieve last met betrekking tot een kampvuur, de toegankelijkheid van het spelen in bossen, de tolerantie ten aanzien van jeugdkampen doen toenemen en vermijden dat er een nimbysyndroom ontstaat, en tot slot het opstellen van jeugdvriendelijke kampreglementen. Voor die drie laatste punten neemt de minister van Jeugd, Pascal Smet, initiatieven in de hoop dat we daar ook snel tot een aantal resultaten komen.

Ik denk, voorzitter en collega's, dat ik met dat overzicht een stand van zaken heb kunnen schetsen. Het is een complex dossier, dat betrekking heeft op heel wat bevoegdheden. Dat maakt het moeilijker om tot oplossingen te komen. Er is grote vooruitgang geboekt voor een aantal zaken. De meest moeilijke aangelegenheden zijn diegene die betrekking hebben op de zeer gevoelige zones waarin jeugdverblijfcentra gelegen zijn, met name de VEN-, en habitatgebieden. Dat zijn moeilijke zones om tot oplossingen te komen, maar ook daar hebben we belangrijke stappen gezet. Op drie niveaus zijn er initiatieven om te komen tot ruimtelijke plannen. Gemeentelijk zijn er al een vijftiental. Op provinciaal niveau maakt men een afwegingskader. Oost-Vlaanderen heeft de spits afgebeten. Ik hoop dat andere provincies snel volgen en dat het leidt tot een aantal regularisaties. Op Vlaams niveau probeert de taskforce een afwegingskader te maken voor de meest moeilijke dossiers. Het resultaat, en de toets in de praktijk, moet afgewacht worden. De afweging wordt daar veel moeilijker dan voor andere tot nu toe zonevreedend gelegen verblijven, namelijk in landbouwgebied.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Mijnheer de minister, ik ben blij dat u mij het gras voor de voeten hebt weggemaaid. (*Gelach*)

Ik had immers reeds op 19 januari een vraag om uitleg gesteld over de uitvoering van dit actieplan. Ik was er toen niet van op de hoogte dat deze gedachtewisseling nu op de agenda zou staan. Maar nogmaals, ik ben daar uitermate verheugd om.

In de uitvoerige uitleg die u zonet hebt gegeven, heb ik reeds veel antwoorden op mijn punctuele vragen gehoord. Ik neem aan dat u antwoordt namens de hele Vlaamse Regering, maar u bent wel de verantwoordelijke minister voor het Actieplan Jeugdverblijfcentra.

De grootste uitdaging bestaat er hier net in tot een eensgezinde aanpak te komen binnen de diverse beleidsdomeinen: Toerisme, Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu en Jeugd. Het is uiteraard noodzakelijk dat de diverse ministers elkaar hierover aanspreken, zeker indien zou blijken dat de uitvoering binnen een bepaald beleidsdomein dreigt te slabakken. Het lijkt geen

twijfel dat u daartoe, indien dat nodig zou blijken, de nodige aanzetten geeft. Ik kom daar straks nog op terug.

Dit actieplan heeft reeds een lange voorgeschiedenis. Op het einde van de vorige legislatuur heeft de Vlaamse Regering een actieplan opgesteld dat door toenmalig minister Anciaux aan het Vlaams Parlement werd overgemaakt. Dit plan werd echter nooit in het parlement besproken. Het is dan ook bijzonder heuglijk dat we vandaag deze geüpdatete versie door u gepresenteerd krijgen.

Qua opmaak verschilt dit plan sterk van het vorige, waardoor vergelijken wat moeilijk wordt. Het is even zoeken welke wijzigingen zich ten opzichte van het vorige plan hebben voorgedaan. Het is ook even zoeken naar de acties die er zijn bij gekomen of die zijn weggefallen.

Een van de belangrijkste elementen uit dit plan is het ruimtelijk afwegingskader voor zonevrije jeugdverblijfscentra. Op 18 november 2009 heb ik een vraag om uitleg gesteld aan minister Muyters, bevoegd voor de ruimtelijke ordening. De cijfers die ik toen vroeg, hebt u nu opnieuw gegeven, uiteraard geüpdatet. Het doet me plezier vast te stellen dat er de voorbije jaren vooruitgang is geboekt. In 2011 waren er 238 verblijfscentra volledig in orde, tegenover slechts 152 in 2009. In 2009 waren 131 verblijven niet in orde met hun vergunning én ze waren zonevrij. Dit aantal is in 2011 gedaald tot 77. Deze positieve evolutie kan ons enkel verheugen.

Het zou me plezieren indien u ons nog de cijfers per provincie kon bezorgen. Dit zou ons kunnen leren waar er nog veel werk aan de winkel is en waar men vooruitgang boekt.

Van de 44 verblijven in SBZ's zijn er 34 zonevrij. De medewerking van minister Schauvliege zal op dat vlak dus broodnodig zijn. Mijn grootste bekommernis gaat uiteraard naar de 77 zonevrije jeugdverblijfscentra zonder vergunning.

Ik pleit er in ieder geval voor dat de totale overnachtingscapaciteit op zijn minst behouden wordt. Het zou nog beter zijn indien die kon worden opgedreven, iets waar ook u belang aan hecht.

Minister, zal de VVSG informatie over deze aangelegenheid verspreiden in haar nieuwsbrieven? Is er ondertussen al een contactpersoon binnen de VVSG voor toerisme aangeduid? Ik meen begrepen te hebben dat dit nog steeds niet het geval is.

Waarom is er een apart initiatief voor Oost-Vlaanderen? Hoe zit het dan met de andere provincies?

Klopt het dat voorlopig niet in subsidies wordt voorzien voor de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (GRUP's)? Dit valt ergens te begrijpen, maar hoe zeker bent u ervan dat de gemeenten daar dan nog verder werk van zullen maken?

In uw beleidsbrief heb ik vernomen dat de taskforce enkele malen is bijeengekomen en dat het actieplan verfijnd en bijgeschaafd werd, zoals we hier nu kunnen vaststellen. Is de eerste nota van de taskforce beschikbaar?

Als ik het actieplan doorneem, stel ik vast dat een aantal acties op het vlak van leefmilieu en natuur nog niet zijn afgerond. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de kampvuurplaatsen, de toegankelijkheid van bossen en de ligging van jeugdverblijfscentra in Vogel- of Habitatrichtlijngebieden.

Werd reeds contact opgenomen met de federale overheid teneinde gewenste veranderingen inzake de federale wetgeving te bespreken? Ik denk daarbij aan het veldwetboek, de voedselveiligheid, speeltoestellen enzovoort.

De lokale besturen zijn een belangrijke partner in de concrete realisatie op het terrein. Welke maatregelen neemt u opdat zij oplossingen voor de jeugdverblijfscentra ook na de gemeenteraadsverkiezingen in hun beleidsplannen opnemen?

Minister, ik dank u voor de uitvoerige informatie die u ons hebt gegeven en die ik de volgende dagen eens nader zal bekijken. Ik kan u alvast zeggen dat onze eerste indruk positief is.

Ik druk de hoop uit dat de taskforce haar werk vruchtbaar zal kunnen voortzetten en afwerken, en wij zullen de ministers van Jeugd en Leefmilieu ertoe aanzetten om werk te maken van de zaken die nog dienen te gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ook ik dank de minister voor de voorstelling van dit Actieplan Jeugdverblijfcentra en voor de uitgebreide toelichting en stand van zaken.

Zoals u zich zult herinneren, is dit hele verhaal gestart in 2005, toen de toenmalige meerderheid een voorstel van resolutie indiende dat in eerste instantie een antwoord wou bieden aan de roep naar meer kampplaatsen. Dat gebeurde vooral vanuit de vaststelling dat jeugdbewegingen heel lang op voorhand op zoek moeten gaan om toch maar ergens een kampplaats te kunnen boeken. Een andere drijfveer was de vraag naar meer rechtszekerheid omdat er inzake rechtsbescherming heel wat knelpunten waren.

Er is toen ook de vraag gesteld naar de organisatie van een rondetafel om al die heel specifieke aspecten te bundelen. Ik was erg verheugd toen de toenmalige regering besliste een taskforce op te starten en een actieplan uit te werken. Ook vandaag ben ik bijzonder verheugd te vernemen dat die taskforce nog steeds de eerste gesprekspartner is voor de Vlaamse Regering bij het zoeken naar oplossingen. Die taskforce heeft immers alle kennis en ervaring in huis om oplossingen voor heel specifieke gevallen aan te reiken.

Minister, u bent gestart met een groot luik rond ruimtelijke ordening. Rechtszekerheid wordt inderdaad vaak gekoppeld aan ruimtelijke ordening. Er is een verschil tussen zonevreemdheid en zone-eigenheid enerzijds en zij die niet in orde zijn met stedenbouwkundige vergunningen anderzijds. 56 procent van de jeugdverblijfcentra waren niet in orde met een stedenbouwkundige vergunning, nu is dat nog 30 procent. U hebt gezegd dat het Vrijstellingenbesluit hiertoe heeft bijgedragen. Het is een belangrijk instrument geweest. Minister, hoeveel procent van die centra hebben gebruik gemaakt van het Vrijstellingenbesluit?

Als het Vrijstellingenbesluit goedgekeurd en kenbaar gemaakt is, is het aan de verenigingen zelf om na te gaan of men gebruik kan maken van het Vrijstellingenbesluit. De uitbater kan dan alles op een redelijk eenvoudige manier in orde brengen, maar de andere knelpunten zijn vaak complexer. Uitbaters zijn gericht op de hoogte gebracht van hun knelpunten waarvoor een oplossing moet komen. Hebt u ook de gemeenten aangeschreven zodat zij ook de knelpunten van hun jeugdverblijfcentra kennen? Worden de partners bij elkaar gebracht? Het zoeken naar oplossingen in ruimtelijke ordening is vaak samen zoeken naar oplossingen.

Een deel van de jeugdverblijfcentra ligt in het VEN of speciale beschermingszones. Als ik het goed gehoord heb, liggen er 44 in speciale beschermingszones, waarvan er 34 zonevreemd zouden zijn. Minister, kunt u zeggen in welke bestemmingszone die 34 centra liggen? Zo kan ik inschatten wat de problemen zijn.

U zegt ook dat er onderzoeken zijn gebeurd naar de verblijfcentra in het VEN en de speciale beschermingszones. Kunt u zeggen wat de resultaten zijn? Kunt u dus zeggen wat de precieze knelpunten zijn of wat de rode draad is bij de verblijfcentra die gelegen zijn in het VEN of in de speciale beschermingszones? U wilt een afwegingskader maken. Ik vermoed of vrees dat er verblijfscentra in bosgebieden liggen waar men botst op heel wat wetgeving, waardoor die verblijfscentra problemen krijgen met rechtszekerheid. U hebt er ook de nadruk op gelegd dat de omgeving van de verblijfscentra immens belangrijk is. Graag kreeg ik meer uitleg over de resultaten van het onderzoek.

De verdere bespreking van het decreet kan mogelijks meer duidelijkheid brengen over type A of type B. U spreekt over een andere financieringsvorm waarbij de financiering meer afhankelijk zou worden gemaakt van het aantal verblijven. Misschien zijn er simulaties gemaakt van wat het zou betekenen voor de verschillende verblijfscentra. Ik begrijp de koppeling aan het aantal verblijven, want als er een locatie is maar er geen verblijven zijn, dan moet er anders gefinancierd worden. Maar ik stel me toch de vraag of het positief stimulerend is of eerder ontradend voor een aantal centra. Waarom zijn er in sommige centra minder verblijven? Is het omdat er bijvoorbeeld zwaar moet worden gerenoveerd? Wordt daar dan rekening mee gehouden? Worden die centra gestimuleerd om een beter centrum uit te bouwen in plaats van enkel naar de financiering te kijken?

Ik stel ook vast dat er erg gefocust wordt op de centra die er vandaag zijn en die eventueel problemen hebben met rechtszekerheid. In onze resolutie hadden we ook aandacht gevraagd voor een effectief en stimulerend uitbreidingsbeleid om nieuwe centra uit te bouwen. In heel wat gemeenten is het een topprioriteit om te zorgen voor een eigen jeugdlokaal. Vaak wordt een overweging gemaakt over het al dan niet toelaten van een kampplaats op een bepaalde plek. Hoe kan Vlaanderen een stimulerend beleid voeren om nieuwe lokalen en verblijfplaatsen uit te bouwen, en hoe kunnen verenigingen die de stap willen zetten, actief gestimuleerd en ondersteund worden, en waar kunnen ze terecht voor informatie en ondersteuning op dat vlak?

Ik ga nu over tot het punt van de kampvuurplaatsen. Heel wat gemeenten proberen een oplossing te bieden en te zorgen voor vaste kampvuurplaatsen. Ik heb soms het gevoel dat er een conflict is met het veldwetboek. Is er reeds in uitzonderingen voorzien? Moet het veldwetboek worden aangepast?

Een volgend punt gaat over het spelen en verblijven in bos- en natuureservaten. In dat kader hebben we heel sterk het gevoel dat hard gezocht moet worden naar plaatsen waar nog gespeeld mag worden, waar men nog op kamp mag gaan en waar nog in kampvuurplaatsen voorzien mag worden. We zijn altijd op zoek naar de lijst van waar men nog iets mag doen, met name spelen. Kan de zaak niet worden omgekeerd, waarbij bepaald wordt dat iedereen overal mag spelen? Spelen is immers een recht, zeker voor kinderen en jongeren. Daarnaast wordt dan vastgelegd waar het niet mag. Als moet worden nagegaan waar spelen wel mag, moet steeds worden gewacht op de overheid tot er effectief iets wordt gerealiseerd.

Een laatste vraag gaat over het bekendmaken van onze plaatsen. U hebt het zelf over het actief zoeken naar nieuwe jeugd doelgroepen. Ook daarvoor is aandacht in het actieplan. Uit uw verhaal maak ik echter ook op dat in een studie is vastgesteld dat met de maximumfactuur minder scholen op kamp gaan. Die doelgroep is eigenlijk kleiner geworden. Bij het actief zoeken naar nieuwe jeugd doelgroepen merk ik dat dat verhaal niet terugkomt. Dat is voor een deel de consequentie van onze eigen regelgeving en de stappen die we hebben gezet. Heeft de Vlaamse Regering bij het actief zoeken naar nieuwe jeugd doelgroepen ook in eigen boezem gekeken om ervoor te zorgen dat de eigen Vlaamse jeugd opnieuw op kamp gaat? Ik weet niet of het globaal zo is dat minder scholen op stap gaan. Als dat zo zou zijn of als er eventueel andere consequenties zijn, is de vraag hoe we de eigen, Vlaamse jeugd nog meer kunnen stimuleren om op kamp te gaan.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, ik zal kort zijn, want ik kan weinig toevoegen aan wat mevrouw Rombouts heeft behandeld. Mijn gemeente geeft 25 hits op de website www.jeugdverblijven.be. Als burgemeester onderschrijf ik, net zoals de minister en de collega's, dan ook het belang van de jeugdverblijven.

Wat de kampvuren, de juiste zonering en dergelijke betreft, is er voor de gemeenten een bijzonder belangrijke rol weggelegd als facilitator, om actief op het veld en in overleg met de verschillende instanties, met de Vlaamse administratie, die bij een aantal zaken betrokken is,

te zorgen voor goede oplossingen. Mijn ervaring is dat een gemeentebestuur heel wat kan doen om tot goede afspraken te komen en te zorgen voor planologische oplossingen bij zonevreemde functies, die via een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) in de juiste zone terecht kunnen komen en ook bestendig kunnen worden.

Mevrouw Rombouts had het daarnet over kampvuren en een mogelijk conflict met het veldwetboek. In februari 2010 heb ik daarover de minister van Leefmilieu ondervraagd. Mijn conclusie was toen ook dat nog naar een oplossing moet worden gezocht. Ik heb die informatie destijds ook afgetoetst met brandweercommandanten en mensen van het Agentschap voor Natuur en Bos. Het bleek allemaal niet zo eenduidig te zijn om goede afspraken te maken over de vergunning, de voorwaarden, de brandwacht, het aanduiden van vaste plekken enzovoort. Dat blijkt toch niet zo eenvoudig te zijn. Via overleg tussen de kabinetten kan dat misschien verder worden uitgeklaard.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, ik dank u voor de positieve bemerkingen. Ik zal naar best vermogen een antwoord trachten te geven op de diverse vragen.

Mijnheer Mahassine, ik heb inderdaad cijfers per provincie. Ik stel voor dat ik ze overmaak aan de commissiesecretaris, zodat de gegevens als [bijlage](#) bij het verslag gevoegd kunnen worden. U hebt toch het totale cijfer. Het klopt dat het interessant is voor u om die gegevens per provincie te hebben.

U hebt ook verwezen naar de noodzakelijke samenwerking met minister Schauvliege en de medewerking van haar diensten. Ik kom daar straks op terug.

Wat de VVSG betreft, is er bij mijn weten geen contactpersoon voor toerisme. Of ze informatie heeft opgenomen in nieuwsbrieven, kan ik u niet zeggen. Ik weet dat niet. Ik vermoed van wel, want ze zit in de taskforce. Ik wil het wel nagaan. Ze werkt natuurlijk zelfstandig. Ik heb ze niets aan te bevelen. Ik zal het wel vragen. Ik weet dat de VVSG heel vaak kort op de bal speelt en allerlei informatie geeft. Het zou me verwonderen als ze het nu niet gedaan zou hebben, zeker als lid van de taskforce. Ik zal het nagaan.

U vraagt waarom Oost-Vlaanderen een afwegingskader heeft gemaakt en andere provincies nog niet. Dat valt onder de provinciale autonomie. Oost-Vlaanderen heeft daarin het voortouw genomen. Ik hoop dat Oost-Vlaanderen gevolgd wordt door andere provincies. Naast de verblijven die op het Vlaamse niveau behandeld zullen worden – dus in de moeilijke gebieden, waarvoor minister Schauvliege oplossingen moet bieden –, is het nuttig dat de provincies ook een afwegingskader maken. Als via de PRUP's voor een oplossing kan gezorgd worden, is dat natuurlijk mooi meegenomen. Ik kan dus alleen maar hopen dat ze dat ook doen. De VVP is lid van de taskforce. Ik neem aan dat nu ook in andere provincies op dat vlak initiatieven genomen zullen worden. Dat valt onder hun autonomie. Als minister van Binnenlands Bestuur kan ik ze daar niet toe dwingen. Dat is trouwens ook niet mijn bedoeling.

Ook mevrouw Rombouts heeft een vraag gesteld over de afweging. Er is een voorstel van afwegingskader. Het is echter nog niet gevalideerd door minister Schauvliege. Ik stel voor dat we afwachten wat haar houding is. Uiteindelijk moet de afweging, ook in het licht van de Europese wetgeving, daar gebeuren.

Mevrouw Rombouts, u doet een origineel voorstel door de zaak om te keren: laat kinderen toe overal te spelen en baken af waar het niet mag. Ik zal het overmaken aan minister Schauvliege. U weet beter dan ik dat er op dat vlak stringente Europese bepalingen zijn. Het is niet zo gemakkelijk om daarvoor een oplossing te bieden. Indien dat wel het geval was geweest, dan was het al gebeurd.

We zitten in de fase dat de taskforce een voorstel van afwegingskader op Vlaams niveau doet. Ik hoop dat we daar nu heel snel door geraken, zodat we zien wat met ruimtelijke plannen kan worden gedaan.

Mijnheer Mahassine, ik heb u de cijfers gegeven van de ruimtelijke uitvoeringsplannen die al zijn gemaakt ten gevolge van de actie die we hebben ondernomen. Dat is een niet-onbelangrijk aandeel, ook al is het grote aandeel datgene dat valt onder de tijdelijke vergunningsregeling. Ik geef de cijfers onder enig voorbehoud: er zijn meer dan negentig die daaronder vallen. Het gros daarvan moet geen ruimtelijke vergunning hebben omdat ze minder dan negentig dagen per jaar verhuurd worden. Dat heeft het mogelijk gemaakt om heel wat te regulariseren. Gemeentelijk zijn er een vijftiental uitvoeringsplannen. Ik neem aan dat Oost-Vlaanderen, dat een afwegingskader heeft, snel de provinciale ruimtelijke plannen zal maken, die wellicht ook weer zullen toelaten om per provincie jeugdverblijfcentra te 'regulariseren'. Ik hoop dat de provincie Oost-Vlaanderen gevolgd wordt door de andere provincies.

Wat de kampvuren betreft, is het minister Smet die deze zaak opvolgt. Zoals ik heb gezegd, is er een amalgaam van wetgeving.

Collega's, ik wil er niet op vooruitlopen, want het is de eerstvolgende prioriteit van de taskforce om dat onder ogen te nemen. Ik denk dus ook dat het veldwetboek gewijzigd moet worden, en wellicht ook andere wetgeving. We pakken dat het best gecoördineerd aan, waarbij wordt nagegaan wat allemaal gedaan moet worden om te zorgen voor een goede regeling. Ik neem aan dat ook die knoop kan worden doorgehakt.

Mijnheer Mahassine, wellicht moet ook voor andere zaken contact worden opgenomen met de federale overheid om na te gaan of aanpassingen nodig zijn van de wetgevingen. De taskforce moet dat bekijken.

Mevrouw Rombouts, u was destijds een van de initiatiefnemers van die resolutie. U had het ook over de nood van bijkomende plaatsen, bijkomende jeugdverblijfcentra. Bij Toerisme is dat regulier beleid. Ik subsidieer jaar in, jaar uit ten belope van 40 procent werken, investeringen, vernieuwingen enzovoort. Ik heb die cijfers niet bij me. Ik zal ze bezorgen aan de commissiesecretaris. Ik heb het daar niet over gehad omdat het eigenlijk geen uitvloeisel is van de taskforce en de resolutie. Dat gebeurt op een gewone, reguliere manier. Mijn aanvoelen is dat dat loopt en dat er geen grote druk is op het beleid. Er worden voldoende mogelijkheden gecreëerd voor vernieuwing, voor nieuwe veiligheidsinvesteringen, investeringen inzake sanitair, hygiëne en dergelijke meer. Ik zal die cijfers bezorgen. Het subsidieprogramma loopt. Het gaat om gewoon, regulier beleid.

U hebt er terecht op gewezen dat ruimtelijke ordening een heel belangrijk onderdeel is. We komen nu bij Ruimtelijke Ordening en het spanningsveld met Natuur. U geeft een voorstel van oplossing. Dat moet worden bekeken door minister Schauvliege. Ik wil er toch op wijzen dat we al belangrijke stappen hebben gezet door het functiewijzigingsbesluit aan te passen. Dat is gebeurd, denk ik, in 2007. Ik heb dat heel vroeg aan de regering voorgesteld. Die aanpassing is ook doorgevoerd. Voor het plattelandslgies is dat ten andere een oplossing gebleken. Op die manier hebben we heel wat problemen kunnen oplossen. Door de puntjes op de i te zetten over wat vergund acht te zijn (daterend van voor 1962, tussen 1962 en de gewestplannen), werd duidelijkheid verschaft inzake een aantal oudere centra, die geacht worden vergund te zijn. Ook werd nog eens aangetoond wat niet vergunningsplichtig is omdat het valt onder de maximumregel van de negentig dagen. Ten slotte was er ook nog het initiatief om te komen tot gemeentelijke, provinciale en Vlaamse ruimtelijke uitvoeringsplannen met de afwegingskaders. We zijn nu aanbeldand aan de laatste, weliswaar moeilijkste fase. Ik hoop dat daarmee een aantal zaken worden opgelost.

Ik durf niet te voorspellen welk percentage van niet-opgeloste gevallen zal worden opgelost. Dat is niet zo evident. Ik waag me ook niet op het terrein van mijn collega's. Ik coördineer.

Het is evident dat dit op een doordachte manier moet worden aangepakt door het Agentschap voor Natuur en Bos en door minister Schauvliege.

Ik kan de eerste resultaten van het onderzoek nog niet geven. Het gaat nog maar om een eerste benadering. Ik hoop dat minister Schauvliege daarover binnen afzienbare tijd uitsluitsel geeft.

Ik ga even in op de heel concrete vraag over de nieuwe financiering van de werking. Als minister van Toerisme subsidieer ik de gebouwen, de investeringen, de vernieuwingen, de nieuwbouw, de aanleg. Minister Smet financiert de werking. Dat zijn twee verschillende financieringsbronnen. Ik weet niet of er een simulatie is gemaakt. Ik weet wel dat minister Smet zijn budget daarvoor gevoelig verhoogt. Als ik me niet vergis, wordt dat budget verdubbeld. Ik zeg dat onder voorbehoud. Knal me daar niet voor neer. Stel die vraag aan minister Smet. Ik weet dat hij zijn budget verhoogt. Ik moet er wel aan toevoegen dat het gaat over de types A en B.

Wat de bekendmaking betreft, hebben we gedaan wat moest. Er zijn heel veel acties ondernomen, zowel door de overheid als door de centra, met brochures en boeken. Wat aan informatie moest worden vrijgegeven en bekend worden gemaakt, is gebeurd.

De taskforce geeft onder meer de maximumfactuur aan als reden. Ik stel voor dat u de vraag stelt aan minister Smet. Het is niet aan mij om daar op te antwoorden.

Mijnheer Kennes, ik ken een beetje de vele troeven van uw gemeente. Ik weet dat u er heel sterk mee begaan bent. Ik denk dat ik op uw vraag met betrekking tot het veldwetboek geantwoord heb. Het is een eerste prioriteit van de taskforce om hierover een voorstel uit te werken.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Minister, alvast bedankt voor uw uitgebreid antwoord.

Heb ik het goed begrepen dat het minister Smet is die over de federale wetgeving een vraag moet stellen aan de federale overheid? Is dat de afspraak binnen de Vlaamse Regering of heb ik het verkeerd begrepen?

Minister Geert Bourgeois: Hij gaat het probleem van de kampvuurplaatsen enzovoort meer naar zich toetrekken. Als we een vraag moeten stellen aan de federale overheid, zullen we dat in onderling overleg doen. Het is evident dat het meer te maken heeft met de werking en met hoe jeugdverenigingen op een veilige manier kampvuren kunnen aanleggen. Er is een taakverdeling, maar we werken natuurlijk samen met de taskforce.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, ik dank u voor uw uiteenzetting en uw antwoord.

Het is natuurlijk belangrijk dat u heel veel belang besteedt aan het op punt stellen van het juridisch kader waarbinnen jeugdverblijfcentra kunnen werken, voornamelijk op het vlak van ruimtelijke ordening. Er is al heel wat werk verricht en er wordt nog heel wat in het vooruitzicht gesteld.

Het juridische kader – het in orde zijn met de decreetgeving voor ruimtelijke ordening – zal nooit een voldoende basis bieden om eventueel omwonenden te verhinderen om naar de vrederechter te stappen. Het gebeurt tegenwoordig steeds vaker en ik heb er al meermaals op gewezen in de commissie Jeugd en in de commissie Leefmilieu.

U hebt het ook gehad over het beperken van omgevingshinder. U hebt voornamelijk gewezen op sensibilisering van uitbaters en sensibilisering van jeugdverenigingen zelf, maar er zijn natuurlijk ook nog al de mensen die in de buurt wonen. Wij vinden allemaal dat onze kinderen buiten moeten kunnen spelen en dat het belangrijk is voor de werking van een jeugdbeweging dat men op kamp kan gaan, maar er worden steeds vaker procedures over

gevoerd. Iedereen is natuurlijk vrij om naar de vrederechter te stappen, op basis van artikel 544, en abnormale burenhinder in te roepen.

Minister, wordt in het actieplan ook sensibilisering van de maatschappij opgenomen? Ik denk dat er ook good practices zijn, charters van gemeenten met jeugdbewegingen, uitbaters van verblijfscentra, wijkcomités, buurten enzovoort. Ik zou willen vragen om hier ook de nodige aandacht aan te besteden zodat al het werk dat wordt geleverd om enige juridische zekerheid te krijgen, niet van tafel zou worden geveegd.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, minister, ik dank u voor uw antwoord. Misschien kunnen we via schriftelijke vragen een aantal cijfers opvragen en nagaan of er meer gegevens zijn over de problematiek rond ruimtelijke ordening.

Eén ding wat betreft ruimtelijke ordening is wel heel duidelijk: we hebben het hele pakket opgevangen met het Vrijstellingenbesluit, maar het afwegingskader wat ruimtelijke ordening betreft, zal een immens belangrijk element zijn. In de commissie Ruimtelijke Ordening zullen we aan minister Muyters vragen om voortgang te maken.

Wat betreft het VEN en de speciale beschermingszones, kon u niet onmiddellijk een rode draad in de problematiek geven, maar u hebt wel duidelijk verwezen naar de Europese regelgeving. Ik veronderstel dat met de instandhouding het grootste element naar voren komt. Mag ik dat afleiden uit uw antwoord?

Minister Geert Bourgeois: De grote moeilijkheid zit inderdaad in dat laatste. Het afwegingskader moet worden gemaakt. Het is belangrijk dat er eerst een insteek is vanuit Natuur om na te gaan wat kan en wat niet. Dat zal moeten worden vertaald op ruimtelijk vlak. Er is dus werk voor collega's. Ik probeer te stimuleren en te coördineren. We zijn op een punt gekomen waarop we weten voor welke zaken we een oplossing moeten vinden. We hebben dat goed uitgeklaard.

Het punt dat mevrouw Schryvers aankaart, is een heel belangrijk punt. Er is al heel wat gebeurd op het vlak van ruimtelijke ordening. Er is ook al heel wat gebeurd op het vlak van sensibilisering. Ik heb voorbeelden gegeven. Er is heel wat informatie. Er zijn websites. Er komt een nieuwe reglementering voor de subsidiëring van de werking van de jeugdverblijfscentra. Er is dus al heel wat werk verzet.

U wijst op de sensibilisering van de omwonenden. Tot nu toe zijn vooral de jeugdgroepen en de verblijfscentra gesensibiliseerd: vermijd overlast, ga in dialoog. Omwonenden kunnen ook rechten laten gelden en kunnen procederen. Er zijn twee problemen op wetgevend vlak. Er is de wetgeving rond ruimtelijke ordening. Als je conform de wetgeving bent, riskeer je veel minder procedures. Daar hebben we werk van gemaakt en er zijn al heel wat resultaten geboekt. De laatste en moeilijkste loodjes komen nog. Anderzijds is er het artikel 544 over burenhinder. Je kunt niemand verhinderen om zijn rechten uit te oefenen. Het is een actiepunt voor minister Smet. Hij gaat werk maken van het tolereren van spelende kinderen. Naast het werken met de jeugdgroepen zelf, zou het goed zijn dat er een aanzet komt voor de jeugdverblijfscentra om zelf in dialoog te gaan met de omgeving en afspraken te maken die niet noodzakelijk op papier moeten staan.

Ik hoop dus dat minister Smet dit opneemt. Het kan een goed resultaat geven. Vaak reageren mensen tegen het onbekende. In een dialoog kan veel worden opgelost.

De voorzitter: De gedachtewisseling en de vraag om uitleg zijn afgehandeld.

■